

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LXXIII. De eo quod non omnis observatio iustitiæ in hac sit Regula
constituta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

*De eo quod non omnis observatio iustitie
in hac sit Regula constituta.*

C A P. LXXIII.

REGLAM autem hanc descripsimus, ut
eam observantes in Monasteriis aliqua-
tenus vel honestatē morum aut initium cō-
versationis nos demonstremus habere. Cate-
rum ad perfectionem qui tendit, sunt doctri-
næ Sanctorum Patrum: quarum observatio
perducit hominem ad celsitudinem perfe-
ctionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo di-
vinæ autoritatis Veteris ac Novi Testamen-
ti, non est rectissima norma vitæ humanæ? Aut
quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum
hoc non resonat, ut recto cursu perueniamus
ad Creatorem nostrum? Nec non, & colla-
tiones Patrum, & instituta, & vita eorum;
sed & Regula S. Patris nostri Basilii, quid
aliud sunt, nisi bene viventium & obedi-
entium Monachorum exempla & instrumen-
ta virtutum? Nobis autem desidiosis & male
viventibus atque negligentibus rubor con-
fusionis est. Quisquis ergo ad patriam cæ-
lestem festinans, hanc minimam inchoatio-
nis Regulam descriptam adiuuante CHRIS-
T O perface: & tunc demum ad maiora,
quæ supra commemorauimus, doctrinæ vir-
tutumque culmina DEO protegente per-
uenies. Facientibus hæc Regna patebunt su-
perna. Amen.

QVIA tam sanctissimus Pater Noster Beatus
 dictus hanc Regulam scribendo, quam etiam
 nos locis congruis & opportunis declarando, nihil
 aliud quam morum emendationem, & religiosam
 sanctimoniam, atque eam animae puritatem &
 innocentiam Monachis, dum hac peregrinatione
 versantur persuadere intendimus: qua postquam
 ab huius exilij arumnis absoluti fuerint, mox
 Purgatorij pœnis, quantum possibile est, ad
 thorem suum lati reuertantur: quia tamen huma-
 na fragilitate obstante non semper assequimur
 quod intendimus: & quia in multis offendimus
 omnes, & septies in die cadit iustus: equum & praesens
 est, ut curam & sedulitatem quam viuentibus
 proficerent, exhibuimus, vita quoque functus
 citius purgentur exhibeamus: ut si quas à pre-
 beatissimi Patris & nostris monitis deviando
 culas contraxerunt, huiusmodi pijs & fratrum
 suffragiis expiati, ad felicem illam requiem &
 thoris sui beatissimam visionem ocius transferantur.

2. Cum itaque aliquis Monachus, Commensalis
 Nouitius peracto cursu huius labilis & ardui
 spiritum Domino creatori suo reddiderit, ut charitatem
 viuenti exhibita, etiam defuncto seruetur: volumus
 ut in loco vbi Frater in Domino requieuerit, vel
 pultura traditus fuerit, Officium totum perficiatur
 secundum rubricam Romanae Curiae in die fun-
 ris. Celebratur etiam Missa solènter, si fieri potest
 tēpus permiserit: alias sequentis die. Die quoque
 primo, & trigesimo, & Anniuersario depositi
 semel tantum Missa conuentualiter cantatur
 cum Responsorio, Libera me Domine, cum
 sibus suis, & oratione, sicut moris est. Pater

Prou. 24.
 Iacob. 9.

Monach

Monasterij ipsius in quo defunctus est Frater scribat ceteris Patribus Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Fratris Defuncti omnino: nec pratermittatur ex negligentia, prout nonnulli faciunt in detrimentum anime sue & proximè defuncti. Qui Patres habita notitia Fratris denuntient, arctius eis animam Fratris ipsius defuncti commendando: & quamprimum fieri poterit singuli in suis Monasteriis conuentualiter celebrari faciant Missam pro defuncto Fratre aut pluribus, sicut nunciatum eis fuerit.

3. Et quia olim Sacerdotes triginta Missas, pro quolibet defuncto Fratre dicere tenebantur: quia nunc Deo propitio tantum creuit Congregatio nostra, & consequenter quolibet anno numerus defunctorum ad tollendum scrupulum de mentibus Fratrum, declarantes Ordinamus, vt singuli Sacerdotes in triginta Missis ad participationem tantum huiusmodi defunctos admittant, memoriamque faciant expresse vel secretè. Ceteri autem Monachi, & Commisssi in suis Officijs mortuorum, vsque ad triginta dies idem faciant. In Monasterio tamen in quo aliquis requieuerit Frater, dicantur triginta Missæ, pro anime eius remedio: quarum distribuendarum cura sit Sacrista eiusdem Monasterij.

4. Et quia post precum emissionem, ad extinguendos Purgatorij cruciatus multū confert eleemosyna: Ordinamus, quod in Monasterio, in quo Frater decessit, ponatur quotidie in loco vbi sedere solitus erat ad mensam in Refectorio, omnes cibi & vinum, sicut singulis Fratribus datur, ac si viueret. Quæ postmodū dentur in eleemosyna alicui pauperi vel pluribus pro anima ipsius defuncti, aut tantundem, sicut

Superior ordinauerit, vsque ad triginta dies. Nullusque sedeat in loco illo: sed vacuo remanente, ponatur Crux parua lignea super mensam in locum vacuum, in memoriam Fratris defuncti: Fratres memoria mortis compuncti, & pro Fratris feruentius orent, & ad perfectius viuendum tententur.

5. Ordinamus insuper quod singulis annis impendantur triginta Missae, pro quolibet Monasteriorum nostrorum, in solutione Capituli Generalis, pro his quibus literas gratiosas, qui illo forte anno defuerint. Quas quidem Missas pro vnoquoque Monasteriorum nostrorum sufficere volumus, ad debitam satisfactionem Fratris & dictarum literarum gratiosarum satisfactionem.

6. Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis nostrae exercere volentes, vniuersos Fratres, & Sorores Fratrum nostrorum presentium & futurorum, ad participationem omnium bonorum quae in nostra sunt, & sicut Congregatione, sicut fit illis, quibus litera gratiosa concedimus: prohibentes ne quis de cetero, praeter dictis, literas gratiosas requirant.

7. Et sciendum quod Leo Decimus concessit, quod omnes Sacerdotes Congregationis nostrae, qui super Altare Sanctissimi Patris nostri Benedicti in Monasterio Casinensi, vel super altare S. Iustinae in Monasterio suo Paduano celebrauerint tres Missas pro anima cuiuscunque Fratris defuncti siue Patris, Matris vel Sororis alicuius ipsorum Fratrum, obtinebunt, & obtinebunt illis plenam remissionem omnium poenarum eis in Purgatorio debitarum. Haec gratia durat in perpetuum, quae data fuit

Supra, viua vocis oraculo, & quantum se plenitudo
Apostolica potestatis extēdit: quam gratiam postea,
idem summus Pontifex, ad affines nostros, & ad om-
nes Benefactores Congregationis, & beneuolos
prorogauit.

8. Idem quoque summus Pontifex concessit, vt
quisquis ex Monachis dictæ Congregationis in alta-
ri S. Seuerini de Neapoli: vel in altari quod dedica-
tum est Sanctissimo Patri nostro Benedicto in Mo-
nasterio S. Saluatoris Papiensis, vnam Missam pro
defuncto Monacho vel Oblato, siue pro Affine Mo-
nachorum dictæ Congregationis, vsque ad secundū
gradum inclusiue celebrauerit: liberationem illius
anima à Purgatorio pro qua Missa celebrata fuerit,
consequi mereatur: in omnibus & per omnia. per-
inde ac si in altaribus Sanctorum Gregorij vel Seba-
stiani, que sunt Rome celebrasset: omniaque illa fe-
cisset qua ad liberationem huiusmodi essent oportu-
na, & hoc viua vocis oraculo.